

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 29.07.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в закрито заседание на 29.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

като разгледа дело номер **7408** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), във връзка с чл. 203 и следващите, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Производството е образувано по предявен иск от М. М. А., ЕГН: [ЕГН], с адрес: 1797 [населено място],[жк], [жилищен адрес]08,

Е-mail: [електронна поща] срещу Министерство на отбраната.

Цената на иска е 54 733,00 лв. (петдесет и четири хиляди, седемстотин тридесет и три лв.), съответно 27 366,50 лв. (двадесет и седем хиляди, триста шестдесет и шест лв. и 50 ст.) за причинени имуществени вреди и 27 366,50 лв. (двадесет и седем хиляди, триста шестдесет и шест лв. и 50 ст.) за причинени неимуществени вреди, заедно със законовата лихва.

Твърди се, че вредите са причинени от незаконосъобразен административен акт – Заповед № РД-26-401 от 29.07.2016 г. на Министъра на отбраната, който е бил отменен от съда.

Според ищеца имуществените вреди се изразяват в: 1 пропуснати ползи от неполучено месечно възнаграждение, за 11 и 1/2 мес. (мес. февруари 2018 г. е с 20 работни дни, 14.02. е десетият от тях) - в размер на 18 756,50 лв. (11,5 x 1631 лв. - базата, по която бях обезщетен за първите 6 мес.). и 2. В пропуснати ползи от несъобразено с изискванията на чл. 67, ал. 4 от ЗДСл месечно възнаграждение, резултат от преднамерено негативно субективно отношение на ръководството на Министерството на отбраната, породено от неудовлетворение (като аргументирано предположение) от решението на ВАС за отмяна на министерска заповед № РД-26-401, с която съм възстановен, за 41 (четиридесет и един) мес. (от 14.02.2018 г. до подаване на иска) - в размер на 8 610,00 лв. (41 x 210 лв. - осреднена стойност на нивото на занижаване спрямо средната месечна заплата за длъжностното ниво в административното звено).

Неимуществените вреди се изразяват в накърнен обществен престиж и пропуснати възможности (в т.ч. забавяне) за професионална реализация и тенденциозно недобронамерено отношение:

1. Като държавен служител - лишаване от упражняване на професията, в направление и функционални дейности, в които съм изградил име и дългогодишна кариера в професионалната област на реализация, сред общност, колеги, партньори и контрагенти в страната, органите на Северноатлантическия договор (НАТО), Европейския съюз и по други двустранни и многостранни програми, проекти и инициативи.

2. Научно-преподавателска дейност - пропуснати поредица от възможности и сериозно забавяне на академичното и творческото развитие, чрез лишаване или значително ограничаване на възможностите за участие в научноизследователски и научноразвойни форуми (конференции, семинари, срещи и др.), професионални контакти, както и практическа дейност, като предпоставка за последваща творческа такава, поле за изява и представяне на свои идеи, концепции, публикации и друга научна продукция. На практика недопускане до научна и академична (вкл. преподавателска и изследователска) дейност в учебните заведения и институти с принципал министъра на отбраната, и в тази връзка сериозно възпрепятстване на опитите за подобна реализация в други учебни заведения, свързани с професионална област „Сигурност и отбрана“ (направления „Национална сигурност“ и „Военно дело“), др.

3. Тенденциозно недобронамерено отношение на субекти от ръководния състав на Министерството на отбраната - практически тези, които подготвиха и съгласуваха акта на министъра, с който бе прекратено служебното ми правоотношение, и свързани с тях лица, бяха или са на същите или по-високи позиции в командната верига на ведомството, което им дава възможност да влияят чрез пряко или косвено въздействие върху осъществяване на професионалната ми реализация като държавен служител и по линия на научната и академичната дейност, демонстрирайки своето субективно отношение, изразено като явно или прикрито неудовлетворение от решението на ВАС, с което бях възстановен. Някои от инструментите в това отношение са: необосновано по размер и незаконосъобразно най-ниско месечно възнаграждение за длъжностното ниво (вижте т. 2), незаконосъобразно лишаване от присвояване на по-висок ранг (вече 7 г., при максимален срок от 4 г.), получаване на по-ниски атестационни оценки, невключване в заповеди за награди при еднакво или по-значимо като обем и качество участие в мероприятия на ведомството, недопускане на кадрово и личностно развитие, необосновано лишаване от участия (на единственият хабилитиран в администрацията на министерството държавен служител) в научни, научно-практически и др. форуми, работни групи и т.н.

4. Причинени страдания:

- Физически - значителна загуба на тегло (над 10%), на коса (неизмеримо повече), видимо ускорено цялостно състаряване, многостранни здравословни проблеми, липса на сън и апетит, нервни тикове и примигвания, смущения в двигателната активност и либидото, прояви на цялостна физическа отпадналост, неразположение и дисфункции на организма.

- Психически - депресия, нервни пристъпи, редовно вътрешно напрежение, безпокойство и потиснатост, световъртеж и нервно разстройство, раздразнителност и непредизвикана избухливост, враждебност, гневност, трудно съсредоточаване,

чувство на безполезност и липса на перспективи, социопатност и абнормалност породени от липса на социофилия (ограничено общуване) и др.

- Морално-ценностни - липса на справедливост като морално-етично понятие, диспропорционалност между деяние и последствие/възмездие, между заслуги и отношение, между качества и възнаграждение, разочарования, липса на емпатия, интерпретация на чест, достойнство и други морални категории, шокова (стресова) трансформация на ценностната система и др.

Исковата молба отговаря на изискванията на чл. 127 от ГПК, поради което редовна.

Предявеният иск е с правно основание чл. 203 от АПК – искане за обезщетение за твърдени имуществени и неимуществени вреди, възникнали от незаконосъобразен административен акт.

На основание чл. 203, ал. 1 от АПК, искът е допустим.

Съдът намира, че са спазени и разпоредбите на чл. 108 от ГПК, чл. 205 и чл. 133, ал. 2 от АПК, поради което така предявения иск му е подсъден и е срещу надлежен ответник, като предявен пред съда по мястото на увреждането или по настоящия адрес на увредения.

Поради редовност на исковата молба и допустимост на така предявения иск, на основание чл. 131, ал. 1 и ал. 2 от ГПК съдът следва да разпорежи изпращане на препис от исковата молба заедно с приложенията на ответника, да укаже правото им на писмен отговор в едномесечен срок, задължителното съдържание на отговора и последиците от неподаване на отговор.

Водим от горното и на основание чл. 229, ал. 1, т. 6 от ГПК, Административен съд София–град, I отделение, 19 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕПИСИ от исковата, ведно с приложенията да се изпратят на Министерство на отбраната и на СГП.

УКАЗВА на ответника, че има право на писмен отговор на исковата молба, в едномесечен срок от датата на получаване на същата, който писмен отговор трябва да съдържа:

1. посочване на съда и номера на делото; 2. името и адреса на ответника, както и на неговия законен представител или пълномощник, ако има такива; 3. становище по допустимостта и основателността на иска; 4. становище по обстоятелствата, на които се основава искът; 5. възраженията срещу иска и обстоятелствата, на които те се основават, като задължително се посочат доказателствата и конкретните обстоятелства, които ще доказва с тях; 6. подпис на лицето, което подава отговора.

УКАЗВА на ответника, че към отговора на исковата молба следва да се представи:

1. пълномощно, когато отговорът се подава от пълномощник; 2. всички писмени доказателства, с които разполага; 3. преписи от отговора и приложенията към него за ищеца и СГП.

УКАЗВА на ответника, че ако в едномесечния срок за отговор на исковата молба, не подаде писмен отговор на същата в указания срок, не вземат становище, не направят възражения, не оспорят истинността на представените документи, не посочат доказателства, не представят писмени такива или не упражняват правата си по чл. 211, ал. 1 от ГПК – да предявят насрещен иск, по чл. 212 от ГПК – не предявят инцидентен иск, по чл. 219 от ГПК - не привлекат трето лице, за да помага, губят

възможността да направи това по-късно, освен ако пропускът се дължи на особени непредвидени обстоятелства.

По направените от ищеца доказателствени искания съдът ще се произнесе след получаване на отговора на ответника.

Преписи от същото да се изпратят на Ищеца, на Министерство на отбраната и СГП.

Делото да се докладва незабавно след изтичане на срока за отговор на ответника.

Определението не подлежи на обжалване.